

FINANSAL KİRALAMA ALANINDA SES GETİREN ÖNEMLİ BİR KARARIN ANALİZİ

Hakan EKİNCİ^(*)

- GİRİŞ

Orta ve uzun vadeli bir finansman tekniği olan ve “leasing” olarak da adlandırılan finansal kiralama yöntemi, ilk olarak II. Dünya Savaşı’ndan sonra ABD’de gelişme göstermiş ve daha sonra gelişmiş diğer batılı ülkelerde de yaygın olarak kullanılmaya başlanmış olup bu yöntemin Türkiye’de kullanımı ise 26 Haziran 1985 tarihinde kabul edilen 3226 Sayılı “Finansal Kiralama Kanunu” ile mümkün olmuştur.

Finansal kiralama alanında Türkiye’de 1985’den itibaren 3226 sayılı Yasa hükümleri uygulanırken, 2003 tarihinden itibaren bu alanda köklü düzenlemeler yapılmaya başlanmıştır. Bu bağlamda olmak üzere, 23.04.2003 tarih ve 25088 Sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 4842 sayılı Bazı Vergi Kanunlarında Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun ile Vergi Usul Kanunu’na Mükerrer 290. madde eklenmiş ve “Finansal Kiralama İşlemlerinde Değerleme” başlığı altında Finansal Kiralama Kanunu’ndan tamamen

bağımsız yeni bir düzenleme getirilmiş ve bu düzenleme ile de kiracının artık eskisi gibi anapara ve faizden oluşan kira tutarının tamamını değil de yalnızca kira tutarına ait faiz kısmını gider olarak kayıtlarında izleyebileceği hükmüne bağlanmıştır. Bu durum ise finansal kiralama yönteminin sunduğu vergi avantajında (gider yazma yönünden) önemli bir azalış demektir. Bununla birlikte, finansal kiralama alanında böyle bir yasal düzenlemeye gidilmesinin nedeni ise finansal kiralama işlemlerine ilişkin vergisel düzenlemelerin, bu konuda uluslararası muhasebe standartlarına göre belirlenmiş muhasebe kuralları ile uyumlaştırılmak istendiğine vurgu yapılmak suretiyle 4842 sayılı Yasa gerekçesinde belirtilmiştir.

Finansal kiralama alanında ses getiren son bir düzenleme ise 2007/13033 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla¹ yapılmıştır. Söz konusu Kararın birinci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Finansal kiralama işlemlerinde, işleme konu olan

^(*) Vergi Denetmeni / Eski Malî Analist / MBA

¹ 30.12.2007 Tarih ve 26742 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanmıştır.

malın tabi olduğu katma değer vergisi oranı uygulanır.” şeklindeki düzenleme ile finansal kiralama işlemlerinde indirimli KDV uygulamasına son verilmiştir. Ancak, anılan Kararın 4. maddesi gereğince de söz konusu düzenleme, Kararın yayım tarihinden (30.12.2007) sonra düzenlenen finansal kiralama sözleşmeleri için geçerli olacağından, mevcut KDV oranları, 31.12.2007 tarihinden sonra düzenlenecek finansal kiralama sözleşmelerinde uygulanacaktır.

Aşağıda, finansal kiralama işlemlerinde indirimli KDV uygulamasına son verilerek bu işlemlerde de mevcut KDV oranlarının uygulamaya konulmasının analizi yapılacak olup, bu yönde olmak üzere de yatırım mallarının iktisabında finansal kiralama yöntemi ile banka kredisi kullanımının mukayesesine yer verilecektir.

II. FİNANSAL KİRALAMA SİSTEMİNİN İŞLEYİŞİ

3226 sayılı Finansal Kiralama Kanunu’nda finansal kiralama sözleşmesi şu şekilde tanımlanmıştır: “Sözleşme; kiralayanın, kiracının talebi ve seçimi üzerine üçüncü kişiden satın aldığı veya başka suretle temin ettiği bir malın zilyetliğini, her türlü faydayı sağlamak üzere ve belli bir süre feshedilmemek şartı ile kira bedeli karşılığında, kiracıya bırakmasını öngören bir sözleşmedir.”

213 sayılı Vergi Usul Kanunu’nun Mükerrer 290. maddesinde ise finansal kiralama şu şekilde tanımlanmıştır: “Kira süresi sonunda mülkiyet hakkının kiracıya devredilip devredilmediğine bakılmaksızın, bir iktisadî kıymetin mülkiyetine sahip olmaktan kaynaklanan tüm riskler ile yararların kiracıya bırakılması sonucunu doğuran kiralamalardır.” Söz konusu maddenin devamında ise hangi şartlarda yapılan kiralama işlemlerinin finansal kiralama sayılacağı konusu açıklığa kavuşturulmuştur.

Finansal kiralama işlemlerinde kiralayan, kiracı ve satıcı olmak üzere üç taraf vardır. Ancak, kira konusu mal kiralayan şirket tarafından üretiliyorsa, kiralayan ve satıcı şirket vasfı tek bir şirkette (kiralayan şirkette) birleşecek olduğundan, finansal kiralama işleminin kiralayan ve kiracı olmak üzere iki tarafı olacaktır. Ancak, uygulamada daha çok kiralayan şirketlerin kira konusu malı kendilerinin üretmediği ve satıcıdan tedarik ettiği görülmektedir.

Finansal kiralamanın Türkiye uygulamasında, kiralayan (kiraya veren) konumunda tüzel kişiler olabileceği gibi gerçek kişiler de olabilir. Örneğin, yalnızca Vergi Usul Kanunu kapsamında kalan finansal kiralalarda her iki kişi grubu da kiralayan konumunda olabilirken; Finansal Kiralama Kanunu kapsamındaki finansal kiralalarda, anılan Kanun’un 10. maddesi gereğince kiralayan konumunda yalnızca anonim ortaklık şeklinde kurulan finansal kiralama şirketleri olabilir. Uygulamada ise kiralayan konumunda genellikle finansal kiralama şirketleri olmaktadır.

Finansal kiralama sisteminin işleyiş süreci ise aşağıdaki gibidir.

1- Yatırımcı, ihtiyaç duyduğu yatırım malı için bir satıcıya başvurur ve satıcıdan seçtiği mala ilişkin bir “proforma fatura”² alır.

2- Yatırımcı, satıcıdan aldığı proforma fatura ile birlikte finansal kiralama şirketine başvurur. Finansal kiralama şirketi, yatırımcı şirketin malî yapısının yanı sıra yatırıma ve aynı zamanda kiraya konu olacak malın özelliklerini de göz önünde bulundurarak kendisine yapılan başvuruyu değerlendirir ve yatırımcıya ödeme planını da içeren teklifini sunar. Yatırımcının, finansal kiralama şirketinin sunduğu teklifi kabul etmesi durumunda ise taraflar arasında finansal kirala-

² Proforma Fatura: Satışa konu olacak mal ya da hizmetin ismi, özelliği, miktarı, teslim ve ödeme şekli, sevkiyatın durumunu da içeren fiyat teklifi niteliğinde bir faturadır.

ma sözleşmesi imzalanır ve bununla da yatırımcı "kiracı" vasfını kazanır.

3- Finansal kiralama şirketi, sözleşmeye konu malın bedelini satıcıya öder.

4- Satıcı, finansal kiralama konusu malı yatırımcıya (kiracıya) teslim eder.

5- Yatırımcı (kiracı), finansal kiralama sözleşmesinde belirtilen kira dönemleri itibarıyla kira tutarlarını finansal kiralama şirketine öder.

Anlaşma süresi sonunda ise finansal kiralamaya konu edilen mal, sözleşmeye konan hükümlere göre ya finansal kiralama şirketine geri verilerek sözleşme sona erdirilir ya da kira sözleşmesi daha düşük ödemelerle uzatılır veya hatta sözleşmede belirlenen bir ödeme karşılığında kiracı mala sahip olur.

III. FİNANSAL KİRALAMADAKİ KDV ARTIŞININ OLASI ETKİLERİNİN ANALİZİ

Aşağıda, finansal kiralama işlemlerinde KDV artışı da dikkate alınmak suretiyle, ihtiyaç duyduğu yatırım malı için finansman arayışına giren bir girişimciye banka kredisi kullanımı ile finansal kiralama yönteminden hangisinin daha az maliyet sunduğu yapılan hesaplamalarla ortaya konulmuştur.

A. Banka Kredisi Kullanımı

Girişimcilerin, bankalardan taksitli ticari kredi kullanmak suretiyle yatırımlarına finansman sağlamları, dolayısıyla da ihtiyaç duydukları yatırım mallarını satın almaları mümkün olup, bu yola başvurulması halinde, bankaya dönemler itibarıyla ödenen faizler üzerinden hesaplanan KKDF (Kaynak Kullanımını Destekleme Fonu) ve BSMV (Banka ve Sigorta Muameleleri Vergisi)'nin de ayrıca ödenmesi gerekmektedir. Ancak, Yatırım Teşvik Belgesi kapsamında kullanılan

kredilerde KKDF kesintisinin olmamasının yanı sıra, tüketici kredileri dışındaki diğer kredilerde de KKDF kesintisinin oranı son durum itibarıyla (2004/7633 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı³ gereğince) % 0 olarak belirlenmiştir. Bir başka ifade ile de yatırımcıların kullanacakları taksitli ticari kredilerde KKDF kesintisi % 0 olarak uygulanacaktır. Bununla birlikte, faiz tutarları üzerinden % 5 oranında BSMV'nin hesaplanıp ödenmesi gerekecektir.

Bir yatırım malının banka kredisi kullanmak suretiyle iktisap edilmesinde dikkate alınacak ilk husus, yatırımcının ne kadarlık bir krediye ihtiyaç duyduğudur. Bu da ihtiyaç duyulan yatırım malının piyasa fiyatının KDV dâhil tutarı ile ilişkilidir. Örneğin, KDV hariç 100.000,00-YTL'lik bir yatırım malının banka kredisi kullanmak suretiyle satın alınacak olması durumunda, bankadan çekilmesi gereken kredi tutarı, söz konusu malın KDV dâhil tutarı kadar [Söz konusu malın % 18 oranında KDV'ye tabi bir mal olduğu kabul edilirse, bankadan çekilmesi gereken kredi tutarı $100.000,00 + (100.000,00 \times 0,18) = 118.000,00$ -YTL olmalıdır.]

Örnek:

İhtiyaç duydukları bir yatırım malını iktisap etmek üzere piyasa araştırması yapan (X) Limited Şirketi'nin yetkilileri, bu araştırma sonucunda; söz konusu yatırım malının KDV hariç 100.000,00-YTL değerinde olduğunu, KDV oranının % 18 ve yıllık kredi faiz oranının da % 22 olduğunu öğrenmiş durumdadırlar. İhtiyaç duydukları malı 5 yıl vadeli banka kredisi (taksitli ticari kredi) kullanmak suretiyle iktisap etmeye karar veren şirket yetkilileri, 118.000,00.-YTL tutarında kredi çekmek üzere 01.01.2008 tarihinde banka yetkilileri ile kredi sözleşmesini imzalamışlardır.

³ 29.07.2004 Tarih ve 25537 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Şirket yetkililerinin bankadan çektikleri 118.000,00-YTL tutarındaki krediye karşılık ise yukarıdaki veriler ışığında aşağıdaki tabloda görülen ödeme planıyla karşılaşmaları söz konusu olacaktır.

A: Kredi Tutarı

r: Yıllık Faiz Oranı

$$\text{Yıllık Taksit Tutarı} = A \times \frac{[(1+r)^n \times r]}{[(1+r)^n - 1]}$$

n: Kredinin Vadesi

Yukarıdaki tablodan da fark edileceği üzere, kullanılan krediye ilişkin faiz giderleri (finans-

$$\text{Yıllık Taksit Tutarı} = 118.000 \times \frac{[(1+0,22)^5 \times 0,22]}{[(1+0,22)^5 - 1]} = 41.206,30\text{-YTL}$$

BANKA KREDİSİNE İLİŞKİN ÖDEME PLANI					
Tarih	Yıllık Kredi Taksidi	Finansman Gideri	BSMV	Anapara	Taksit Ödemelerinin Bugünkü Değeri
01.01.2008	5 Yıl	% 22	% 5	118.000,00	118.000,00
31.12.2008	41.206,30	25.960,00	1.298,00	13.948,30	104.051,70
31.12.2009	41.206,30	22.891,37	1.144,57	17.170,36	86.881,34
31.12.2010	41.206,30	19.113,90	955,69	21.136,71	65.744,63
31.12.2011	41.206,30	14.463,82	723,19	26.019,29	39.725,34
31.12.2012	48.901,90	8.739,58	436,98	39.725,35	0,00
Toplam	213.727,10	91.168,66	4.558,43		

man gideri) üzerinden % 5 oranında Banka ve Sığorta Muameleleri Vergisi (BSMV) kesintisi yapılmaktadır.

Kaynak Kullanımını Destekleme Fonu (KKDF) mevzuatına ilişkin 2004/7633 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı gereğince de bankalarca kullanılan ve tüketici kredisi dışında kalan diğer kredilerde ödenmesi gereken faiz tutarı üzerinden yapılacak KKDF kesintisi oranı % 0 olarak belirlendiğinden, yukarıdaki tabloda yer alan hesaplamalarda bu kesintiye yer verilmemiştir. Son taksit tarihi olan 31.12.2012 tarihi itibarıyla ödenmesi gere-

ken taksit tutarı ise diğer dönemlerden farklı olarak 48.901,90.-YTL olarak belirlenmiş olup, bunun nedeni de taksit ödemelerinin 31.12.2012 tarihi itibarıyla bugünkü değerinin sıfırlanması olup bunun için de taksit ayarlaması yapılmıştır. Bir başka ifade ile de son taksit tarihi itibarıyla anapara borcunun kalmaması için son taksit tutarı 48.901,90.-YTL olarak belirlenmiştir. Ancak, son taksit tarihindeki 7.695,60.-YTL' lik (48.901,90.-YTL. - 41.206,30 = 7.695,60.-YTL) fazla ödemenin tüm taksit dönemlerine yayılarak, bu suretle toplamda daha az ödeme yapmak da mümkündür. Örneğimizde yatırımcının bu yolu tercih etmesi durumunda aylık taksit tutarları 42.180.-YTL olacaktır ki, bu da yatırımcının toplamda 210.900,00-YTL ödeme yapması anlamına gelecektir. Dolayısıyla da yatırımcının 2.827,10.-YTL. (213.727,10 - 210.900,00 = 2.827,10.-YTL) daha az ödeme yapması söz konusu olacaktır. Toplam ödemedeki bu düşüşün nedeni ise vade sonunda ödenmesi gereken tutarın taksit dönemlerine yayılarak erken ödeme yapılması suretiyle faiz avantajından (daha az faiz ödenmesi) yararlanılmasıdır.

Yukarıdaki örnek çözümünde de görüleceği üzere, KDV hariç 100.000,00-YTL tutarındaki bir yatırım malının banka kredisi kullanılmak suretiyle iktisap edilecek olması durumunda, 5 yıl boyunca ödenecek toplam taksit tutarı 213.727,10.-YTL. (anapara farkının son taksit tarihinde değil de dönemlere yayılması durumunda 210.900,00-YTL.) olmaktadır.

B. Finansal Kiralama Yönteminin Tercih Edilmesi

Bir önceki konu başlığı altında yaptığımız açıklamalarda yer verdiğimiz örneğe ilişkin aynı yatırım malının Finansal Kiralama Kanunu çerçevesinde ve finansal kiralama yöntemiyle iktisap edilecek olması durumunda ise, indirimli KDV uygulamasına son verilmiş olduğundan yapılacak

hesaplamalarda KDV oranı % 1 yerine % 18 olarak dikkate alınacaktır. Bu durumda, kiracının kullanımına sunulacak malın finansal kiralama şirketine maliyeti 101.000,00.-YTL yerine 118.000,00.-YTL olacağından, kira bedellerinin hesaplanmasında da bu tutarın (118.000,00.-YTL) esas alınması gerekecektir.

Finansal kiralama yönteminin tercih edilmesi durumunda da kira tutarları aynen bir önceki konuda belirttiğimiz formül sayesinde hesaplanmaktadır. Buna göre, söz konusu yatırım malının finansal kiralama yöntemiyle iktisabı dolayısıyla ödenmesi gereken kira tutarları şu şekilde hesaplanacaktır.

$$[(1+r)^n \cdot r]$$

$$\text{Yıllık Kira Tutarı} = A \cdot \frac{[(1+r)^n \cdot r]}{[(1+r)^n - 1]}$$

$$[(1+r)^n - 1]$$

A: Kira Konusu Varlığın Bugünkü Değeri

r: Yıllık Faiz Oranı

n: Kiralama Süresi

$$[(1+0,22)^5 \cdot 0,22]$$

$$\text{Yıllık Kira Tutarı} = 118.000 \cdot \frac{[(1+0,22)^5 \cdot 0,22]}{[(1+0,22)^5 - 1]} = 41.206,30 \text{.-YTL}$$

$$[(1+0,22)^5 - 1]$$

FINANSAL KIRALAMA YÖNTEMİNE İLİŞKİN ÖDEME PLANI

Tarih	Yıllık Kira Bedeli	Finansman Gideri	Anapara	Kira Ödemelerinin Bugünkü Değeri	KDV Tutarı	KDV Dahil Toplam Kira Tutarı
01.01.2008	5 Yıl	% 22	118.000,00	118.000,00	%18	
31.12.2008	41.206,30	25.960,00	15.246,30	102.753,70	7.417,13	48.623,43
31.12.2009	41.206,30	22.605,81	18.600,49	84.153,21	7.417,13	48.623,43
31.12.2010	41.206,30	18.513,71	22.692,59	61.460,62	7.417,13	48.623,43
31.12.2011	41.206,30	13.521,34	27.684,96	33.775,66	7.417,13	48.623,43
31.12.2012	41.206,30	7.430,64	33.775,66	0,00	7.417,13	48.623,43
Toplam	206.031,50	88.031,50	118.000,00		37.085,67	243.117,17

Yukarıdaki tablodan da görüleceği üzere, finansal kiralama banka kredisinden farklı olarak BSMV ve KKDF kesintisi yapılmamakta, bunun yerine yıllık kira bedelleri üzerinden % 18 oranında

Katma Değer Vergisi hesaplanmaktadır. Ayrıca, aynı tabloda KDV dâhil ödenecek kira tutarlarının toplamı 243.117,17.-YTL olarak görülmektedir ki bu da banka kredisi kullanımı dolayısıyla ödenecek 213.727,10.-YTL' den çok daha fazladır.

Ancak, indirimli KDV uygulamasına son verilmemiş olsaydı, söz konusu yatırım malının finansal kiralama şirketine maliyetinde KDV oranı % 1 olarak dikkate alınca ki bu da yatırımcının karşı karşıya kalacağı kira tutarlarının tamamen değişmesi anlamına gelecekti. Örneğin, böyle bir durumda finansal kiralama konu yatırım malının finansal kiralama şirketine maliyeti 101.000,00.-YTL olacağından, kira bedelleri de bu tutar üzerinden hesaplanacaktı. Bu bağlamda olmak üzere, yeniden yapılan hesaplamalar sonucunda kiracının karşı karşıya kalacağı ödeme planı da aşağıdaki gibi olacaktır.

FINANSAL KIRALAMA YÖNTEMİNE İLİŞKİN ÖDEME PLANI

Tarih	Yıllık Kira Bedeli	Finansman Gideri	Anapara	Kira Ödemelerinin Bugünkü Değeri	KDV Tutarı	KDV Dahil Toplam Kira Tutarı
01.2008	5 Yıl	% 22	101.000,00	101.000,00	%1	
12.2008	35.269,80	22.220,00	13.049,80	87.950,20	352,70	35.622,50
12.2009	35.269,80	19.349,04	15.920,76	72.029,45	352,70	35.622,50
12.2010	35.269,80	15.846,48	19.423,32	52.606,12	352,70	35.622,50
12.2011	35.269,80	11.573,35	23.696,45	28.909,67	352,70	35.622,50
12.2012	35.269,80	6.360,13	28.909,67	0,00	352,70	35.622,50
Toplam	176.349,00	75.349,00	101.000,00		1.763,49	178.112,49

Yukarıdaki tablodan da görüleceği üzere, yapılacak bir finansal kiralama işleminde yıllık kira bedelleri üzerinden % 18 oranında KDV yerine % 1 oranında KDV hesaplanması kiracı konumundaki yatırımcı lehine önemli avantajlar sağlamaktadır. Çünkü, söz konusu tabloda KDV dâhil ödenecek kira tutarlarının toplamı 178.112,49.-YTL olup bu da banka kredisi kullanımı neticesinde ödenecek 213.727,10.-YTL' den çok daha azdır.

Bir önceki konu başlığı altında yer verdiğimiz örneğe konu yatırım malının KDV oranının % 8 olması halinde ise banka kredisi kullanımı durumunda ödenecek kredi taksitleri toplamı 195.614,63.-YTL, finansal kiralama yönteminin tercih edilmesi durumunda da kira taksitlerinin toplamı 203.656,90.-YTL olmaktadır. Aynı örneğe konu yatırım malının KDV oranının % 1 olması durumunda ise banka kredisi kullanımında toplamda 182.935,91.-YTL ödenmesi gerekirken, finansal kiralama yönteminin tercih edilmesi sonrasında toplamda 178.112,49.-YTL ödenmesi gerekmektedir.

Dolayısıyla da, finansal kiralama işlemlerinde indirimli KDV uygulamasına son verilmesi sonrasında % 8 ve % 18 KDV oranlarının uygulandığı durumlarda banka kredisi kullanımı daha avantajlı hale gelirken, % 1 oranının uygulandığı durumlarda da finansal kiralama yöntemi avantajını korumuştur. Ancak, yatırım mallarının genel olarak % 8 ve % 18 oranlarına tabi olduğu hususu da göz önüne alındığında, yatırım mallarının finansmanında finansal kiralama yönteminin avantajını kaybettiğini söylemek mümkün olacaktır.

IV. SONUÇ

Finansal kiralama yöntemi özü itibari ile bir kredi olmasına rağmen, kaynakların direkt yatırımlara aktarılmasına yardımcı olması nedeniyle nakit şeklindeki normal banka kredilerinden farklı bir özellik arz eder. Çünkü nakit şeklindeki banka kredilerinin direkt olarak yatırımlara aktarılacağı her zaman kesin olamamakla birlikte bu olasılık finansal kiralamada çok daha yüksektir. Nitekim diğer önemli özelliklerinin yanı sıra bu özelliği nedeniyle de gelişmiş ülkelerin bugüne gelmesinde önemli rol oynamış finansal kiralama yönteminin Türkiye’de de yeterince özendirilmesi gerekmektedir.

Bir finansman tekniği olan finansal kiralama yönteminin bazı durumlarda amacı dışında kullanıldığı kanaatine de varılmışsa, bize göre yapılması gereken iş, amaç dışı kullanımlara izin ver-

meyen bir düzenleme getirmektir. Böyle yapılmayıp da, Bakanlar Kurulunun söz konusu kararında olduğu gibi finansal kiralama işlemlerinde indirimli KDV uygulamasına son vermek, finansal kiralama yönteminin amaç dışı kullanımlarını maddi anlamda cezalandıracağı gibi bu yöntemin amaca uygun kullanımlarını da maddi anlamda cezalandıracaktır. Bu da, yatırımlarını finansal kiralama yöntemi ile gerçekleştirmek niyetinde olan yatırımcıların kararlarını olumsuz yönde etkileyebileceğinden, neticede kaybeden ülke ekonomisi olacaktır. Bu olumsuz tabloyu ortadan kaldırmak için ise finansal kiralamaya konu olabilecek yatırım mallarının belirlenerek bu mallarda indirimli KDV uygulamasına devam edilebilir ve söz konusu yatırım mallarının kapsamı teknolojik değişikliklere ve ihtiyaca göre de yeniden tespit edilebilir.

Finansal kiralama yönteminde banka kredilerine nazaran fazla teminat istenmemesi, özellikle de KOBİ’ler (Küçük ve Orta Boy İşletmeler) için bir avantaj teşkil ederken, Bakanlar Kurulunun söz konusu kararı sonrasında bu avantajın tek başına da bir anlamı kalmamış bulunmaktadır. Çünkü yukarıda yapılan hesaplamalarla da ortaya konulduğu üzere, % 8 ve % 18 KDV oranlarının uygulandığı durumlarda banka kredisi kullanımı finansal kiralama yöntemine nazaran daha avantajlı konuma gelmiştir. Oysa ki indirimli KDV oranı uygulamasında finansal kiralama yöntemi daha avantajlı durumdaydı.

Dolayısıyla da, finansal kiralama işlemlerinde indirimli KDV uygulamasına son veren söz konusu kararın, başta KOBİ’ler olmak üzere yatırım yapmak isteyen işletmeler ile şirketlerin yanı sıra finansal kiralama şirketlerini de olumsuz yönde etkileyeceği kanaatindeyiz.

Bu bağlamda olmak üzere, Bakanlar Kurulunun finansal kiralama işlemlerinde KDV oranlarına ilişkin aldığı son kararın yeniden gözden geçirilerek bir orta yolun bulunmasının yararlı olacağını düşünmekteyiz.